

Arrest

nr. 317 643 van 29 november 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 1 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 30 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. PARMENTIER, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 6 oktober 2021 binnenkwam, diende op 6 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 30 mei 2024 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 3 juni 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 06/10/2021
Overdracht CGVS: 31/01/2022

U werd op 18 april 2024 van 14u08 tot 18u21 gehoord tijdens een persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de taal Somali machtig is. Uw advocaat meester Ndoba ter vervanging van meester Desenfans was gedurende het gehele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Geledi-clan te behoren. U bent geboren op [...] januari 1994 in de stad Afgooye uit het gelijknamige district van de provincie Lower Shabelle, waar u tot aan uw vertrek verbleef. Uw vader vertrok in 2009 naar Jemen. Ook uw moeder vertrok toen u nog jong was. Zij ging naar Kenia. U werd grootgebracht door uw grootmoeder. Uw zus verliet Somalië en liet haar twee kinderen achter. In 2016 contacteerde ze uw grootmoeder en vertelde ze dat ze in Soedan was. Dit is het laatste wat u van haar hoorde. U voedde samen met uw grootmoeder, en later uw echtgenote, haar kinderen op. U werkte als landbouwer op twee velden.

Op een gegeven dag in 2017 kwamen er mannen langs op één van uw twee velden. Ze zeiden dat ze een veld zochten dat te koop stond. U zei hen niet te kunnen helpen. Hierna vroegen ze van wie het veld was waarop u stond. U antwoordde dat het veld niet te koop was en het tot uw grootmoeder behoorde. De mensen gingen weg, u deed uw werk verder en vertelde later aan uw grootmoeder wat er was gebeurd.

Toen u wat later terug aan het werk was op uw veld, zag u de mannen opnieuw. Ze wilden uw veld claimen en zeiden dat u moest bewijzen dat het veld van u was. U ging naar uw grootmoeder en zij stuurde u met de burens van uw veld naar de onbekende mannen. Er ontstond een discussie tussen u en de mannen en u werd gestoken met een mes. U begon te bloeden en werd door ouderlingen weg begeleid. Toen u wegwandelde schoten de mannen twee kogels in de hemel en zeiden ze dat het veld van hen was. U ging naar huis en erna naar het ziekenhuis in Afgooye.

Wat later besloot u, nadat uw burens dat hadden aangeraden, klacht in te dienen bij de politie. De politieagenten vroegen u de clan van de mannen, waarop u Abgaal antwoordde. Een week later ging u samen met de burens en ouderlingen opnieuw naar het politiekantoor. De politieagent vroeg u de eigendomsdocumenten van het veld te bezorgen. U zei hen dat u het veld had geërfd waarop de politieagent zei dat u zonder eigendomsdocument niet verder zou kunnen worden geholpen. Hierna wilde uw grootmoeder niet dat u nog zou teruggaan naar het veld omwille van uw veiligheid. Ook beloofde uw grootmoeder u uit te huwelijken.

U trouwde met S.I.S-O. in december 2020. Rond die tijd was er een verminderde oogst omdat de rivier droog stond. U besloot een motorfiets te kopen en mensen rond te rijden. In de eerste twee maanden van 2021 werkte u als taxichauffeur. In februari 2021 stierf uw grootmoeder. In de loop van april 2021 begon u opnieuw mensen te vervoeren.

Eind mei 2021 werd u op de markt aangesproken door een handelaar genaamd N.B. Hij vroeg u om khat te vervoeren. U zei dit enkel te doen als de man zelf zou mee komen en de khat zou dragen. De man ging akkoord en u vervoerde hem naar het busstation.

Een week later werd u thuis opgebeld door Al-Shabaab (AS). Ze zeiden dat ze wisten dat u khat had vervoerd en bevalen u de volgende dag naar Torotorow te komen. De dag erna belden ze opnieuw en vroegen ze of u onderweg was. U zei dat u niet ging komen en ze een goede reden moesten geven om te komen. Hierop antwoordden ze dat u moest komen of weigeren. U koos dat laatste. Zo'n tien minuten later werd u opnieuw opgebeld door Al-Shabaab. Ze vroegen of u het gestorte bedrag voor uw lijkwade had ontvangen. Ook zeiden ze dat u een ongelovige was en dat ze u zullen doden.

U besloot de volgende ochtend naar A., iemand uit dezelfde subclan, in Mogadishu te gaan. Hij zei dat u daar niet kon blijven en wilde u helpen het land uit te sturen. Hij verkocht uw landbouwgrond in Afgooye en financierde hiermee uw reis naar Turkije.

U verliet Somalië eind juni 2021 en bereikte België op 6 oktober 2021. U diende diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar uw land van herkomst vreest u gedood te worden door Al-Shabaab.

Ter staving van uw onderzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: foto's getrokken in Afgooye en een medisch attest omtrent uw steekwonde.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient opgemerkt dat u vage verklaringen aflegde over de vluchtredenen en actuele situatie van uw ouders en zus. Wanneer u werd gevraagd waar in Jemen uw vader verblijft, zei u dat hij in 2009 naar uw grootmoeder belde, hij toen in Aden verbleef, en dit de laatste keer was dat u iets van hem hebt vernomen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 18.04.2024 (verder NPO), p. 7). Gevraagd waarom uw vader Somalië heeft verlaten, zei u dit niet te weten omdat u toen jong was (ibid.). Gevraagd wat uw grootmoeder u hierover zei, antwoordde u kortweg dat ze vertelde dat hij is weggegaan en haar belde vanuit Jemen (ibid.). Wanneer u dan gevraagd werd of ze iets heeft verteld over zijn vluchtredenen, zei u van niet (ibid.). Dat u zo weinig weet over de reden van vertrek van uw vader en u hier schijnbaar weinig interesse in toonde is opvallend te noemen. Verder verklaarde u ook niet te weten wat het beroep van uw vader in Somalië was (NPO, p.10). Dat u basisinformatie zoals deze niet kent doet de wenkbrauwen fronsen.

Ook over uw moeder kon u weinig kwijt. Gevraagd waar zij zich bevindt, antwoordde u Kenia (ibid.). Wanneer u dan werd gevraagd wanneer zij vertrokken is, zei u dit niet te weten omdat u heel jong was. Ook kon u niet zeggen waarom uw moeder Somalië heeft verlaten (ibid.). Gevraagd of u het dan nooit gevraagd hebt, zei u opnieuw van niet. Gevraagd waarom, zei u dat u werd grootgebracht door uw grootmoeder en u niets van haar herinnert. Wanneer u dan gevraagd werd of u contact hebt met uw moeder, zei u geen informatie te hebben (ibid.). De desinteresse in de vluchtredenen en huidige situatie van uw ouders is erg opvallend.

Daarenboven kon u weinig vertellen over de situatie van uw zus. Gevraagd of u nog contact met haar hebt gehad na haar vertrek in 2016, antwoordde u dat het niet geweten is of zij nog leeft of dood is (NPO, p.8). Gevraagd waarom zij is vertrokken, antwoordde u dat uw grootmoeder u zei dat uw zus is vertrokken met de persoon met wie ze een relatie had, maar ze dat niet heeft gezegd tegen uw grootmoeder (ibid.). U voegde nog toe dat ze in 2016 vanuit Soedan naar uw grootmoeder belde en daarvoor vermist was (ibid.). U hebt sindsdien niets meer van haar gehoord. Wanneer u dan werd gevraagd waarom ze haar twee kinderen achterliet, zei u dit niet te weten. Gevraagd naar de vader van haar twee kinderen, zei u niet te weten waar hij is en verklaart u zelf mee te zijn opgegroeid met de kinderen van uw zus (ibid.). Er dient opgemerkt dat u verklaarde te zijn geboren in 1994 en u dus 22 jaar was toen uw zus vertrok in 2016. Dat u uw jonge leeftijd als verschuiving gebruikt voor het feit dat u zo weinig weet over de situatie van uw zus doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw familiesituatie. Bovendien dient opgemerkt dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde dat uw zus Somalië in 2016 verliet en u tot nu toe geen nieuws over haar hebt vernomen (zie verklaring DVZ, vraag 17). Dat u dan op het CGVS verklaart dat ze in 2016 vanuit Soedan belde doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

Voorgaande doet vermoeden dat u de Belgische asielautoriteiten geen zicht wenst te bieden op uw huidig, volledig netwerk in Somalië. Dit heeft een negatieve impact op uw algemene geloofwaardigheid.

Verder kan er in casu geen geloof gehecht worden aan uw problemen met Al-Shabaab.

Zo kunnen er vraagtekens geplaatst worden bij uw verklaringen omtrent het vervoeren van de khat. Het is ten eerste opvallend dat N.B. u uit het niets aanspreekt op de markt en vraagt om khat, een illegaal middel, te vervoeren (NPO, p.15). Gevraagd of jullie ervoor al eens hadden gesproken, zei u van niet (ibid.). Wanneer u gevraagd werd hoe dat gesprek dan ging aangezien jullie elkaar nog nooit hadden gesproken, zei u dat khat vaak vervoerd wordt met de motorfiets en hij het gewoon vroeg. Dat hij u zonder enig voorgaand gesprek meteen aanspreekt en vraagt om iets illegaals te doen is opmerkelijk. Nog opmerkelijker is het feit dat u akkoord ging om hem samen met de khat te vervoeren en u hiervoor de gewone prijs van 2,5 dollar vroeg (ibid.). Gevraagd waarom u niet meer geld vroeg, aangezien u toch een risico nam, zei u dat u gewoon uw werk deed en hem had gezegd het enkel te doen als hij zelf meekwam en de khat droeg (ibid.). Wat er ook van zij, het blijft opmerkelijk dat u zomaar akkoord ging een persoon met illegale middelen te vervoeren en u hier dan de gewone prijs voor vroeg. Bovendien had u bij de DVZ een nogal andere versie. Daar zei u dat u een motorfiets had, u hiermee khat vervoerde, u dit naar een man bracht en u hierna werd opgebeld door Al-Shabaab met de vraag of u khat bracht naar die persoon (vragenlijst CGVS, vraag 5). Geconfronteerd met het feit dat u op het CGVS verklaarde dat het eenmalig was en de man achterop zat met de khat, terwijl u bij de DVZ liet uitschijnen dat u het vaker deed en u enkel verklaarde khat te vervoeren naar een persoon, maar u niet hebt gezegd dat een man achterop bij u op de motorfiets zat, zei u dat de persoon op de DVZ gehaast was, niet op u heeft gewacht en het misschien verkeerd heeft opgeschreven (NPO, p.28). Dit kan niet worden geaccepteerd als uitleg. U werd immers aan

het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd of alle informatie die u gegeven had op de DVZ opnieuw werd voorgelezen en of dit klopte. U stemde bij beide vragen in (NPO, p.3). Dat u vervolgens, nadat u werd gewezen op inconsistenties in uw verschillende verklaringen, simpelweg verklaarde dat de persoon op de DVZ het verkeerd heeft opgeschreven, kan dan ook niet worden aanvaard.

Voorts waren uw verklaringen omtrent de chronologie van de feiten weinig consistent. Zo verklaarde u eerst dat N.B. u eind mei 2021 aansprak om de khat te vervoeren (NPO, p.14). Wat later vertelde u dat een vrouw u hierna op de markt aansprak en ook vroeg om khat te vervoeren (NPO, p.15). Gevraagd wanneer dit dan was, zei u tweemaal dat dit in de vierde maand plaatsvond (ibid.). Gevraagd hoelang dit gebeurde nadat u N.B. had vervoerd, antwoordde u een week (ibid.). Dat u aan de ene kant verklaart dat N.B. u op eind mei aansprak en aan de andere kant verklaart dat een vrouw u een week later aansprak en dit dan in april was, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u beschreven relaas.

Ook uw verklaringen omtrent uw conversatie met Al-Shabaab en uw beweegredenen om niet naar de afspraak te gaan konden niet overtuigen. Zo vertelde u dat Al-Shabaab u opbelde, ze uw naam zeiden en toevoegden dat ze wisten dat u met de motorfiets werkte en te weten zijn gekomen dat u khat hebt vervoerd (NPO, p.16). U antwoordde hierop door te vragen wat het probleem hiermee was. Ook zei u dat u er niets mee te maken heeft aangezien de man zelf de khat droeg (ibid.). Hierop zeiden de Al-Shabaab-leden dat ze u morgen in het dorp Toratorow verwachtten (ibid.). Gevraagd wat er hierna in uw hoofd omging, antwoordde u dat u bezorgd was en schrik had (NPO, p.17). Wanneer u dan werd gevraagd of u toen al van plan was om de volgende dag niet naar Toratorow te gaan, zei u te twijfelen, maar besloot u te weigeren toen ze u de volgende dag opnieuw belden (ibid.). Gevraagd waarom, zei u dat u zou gerekruteerd worden als u zou gaan (ibid.). Opmerkelijk genoeg is dit niet iets wat Al-Shabaab zelf zei, u vermoedde het gewoon (ibid.). Wanneer u dan gevraagd werd waarom ze u zouden willen rekruteren, antwoordde u niet op de vraag. Wanneer de vraag herhaald werd, verwees u naar een jongen die soldaten had vervoerd en opgebeld werd door Al-Shabaab. Hij werd gevraagd langs te komen en twee à drie weken later belde hij naar zijn familie en zei hij te zijn aangesloten bij Al-Shabaab (NPO, p.17 en NPO, p.18). Gevraagd of die jongen vrijwillig of gedwongen bij Al-Shabaab is gegaan, antwoordde u dat hij net zoals u gebeld werd en u daarom schrik had (NPO, p.18). Wanneer de vraag nog maar eens gesteld werd, zei u opnieuw dat u had gehoord dat ze net zoals bij u hadden gebeld (ibid.). Geconfronteerd met het feit dat het toch ook kan dat die jongen naar Al-Shabaab is gegaan en hij overtuigd geraakt is om hen te vervoegen zonder dwang, antwoordde u dat het natuurlijk zo is en ze geen wapens geven onder dwang, maar mensen overtuigen en vertellen dat ze het paradijs zouden krijgen (NPO, p.19). Gevraagd of er dus geweigerd kon worden, zei u van niet en voegde u toe dat u zou worden gedood mocht u dat doen (ibid.). Gevraagd of het dan toch gedwongen rekrutering is, zei u van wel (ibid.). Wanneer u dan om een voorbeeld werd gevraagd van iemand die heeft geweigerd en werd gedood, vertelde u over één van de ouderlingen in Afgooye die een grondconflict had en werd gedood door Al-Shabaab nadat hij werd opgebeld door hen (ibid.). Geconfronteerd met het feit dat dit geen gelijkaardige situatie is, antwoordde u dat dit inderdaad zo is, maar dat u hem als voorbeeld nam (ibid.). Het is zeer opmerkelijk dat u ervan overtuigd bent dat u onder dwang zou worden gerekruteerd én dit de reden was waarom u niet naar de afspraak met Al-Shabaab ging, zonder dat Al-Shabaab ooit liet uitschijnen u te willen rekruteren, en u dit dan niet kan staven met enig concreet en gedetailleerd element of een toepasselijk voorbeeld. Dit belet dat uw beweringen als vaststaand worden beschouwd.

Verder is het onduidelijk hoe Al-Shabaab te weten is gekomen dat u de khat hebt vervoerd. Hiernaar gevraagd, antwoordde u kortweg dit ook niet te weten (NPO, p.18). Ook opvallend is dat u niet weet of N.B. – de man die aan de basis ligt van uw problemen – zelf ook in de problemen is gekomen.

Gevraagd of u zich hierover hebt geïnformeerd, zei u van niet omdat u de man niet kende en u niets met hem te maken had (ibid.). Het is zeer vreemd te noemen dat u schijnbaar niets eens de moeite hebt genomen een poging te wagen om u te vergewissen van het lot van N.B. Van een verzoeker om internationale bescherming kan worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en situatie in land van herkomst. Dat u naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor uw voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Voorts is het zeer opmerkelijk dat Al-Shabaab niets meer ondernomen heeft nadat u niet bent komen opdagen in Toratorow. Zo verklaarde u dat Al-Shabaab u om twee uur 's middags verwachtte. Die voormiddag belden ze dan om te zien of u onderweg was (NPO, p.17). U zei hen dat u niet ging komen (ibid.). Zo'n tien minuten later belden ze opnieuw en lieten ze vastberaden weten dat ze u zouden vermoorden (NPO, p.18). U ging die nacht slapen en vertrok de volgende ochtend (ibid.). Gevraagd of er na uw vertrek nog iets is gebeurd, zei u van niet (NPO, p.21). Gevraagd of uw echtgenote hierover werd aangesproken, zei u van niet (ibid.). Gevraagd of u nog gebeld bent geweest door Al-Shabaab, zei u opnieuw dat dit niet gebeurd is (ibid.). De vaststelling dat Al-Shabaab u vastberaden meedeelt dat ze u zullen doden om dan niets meer te ondernemen – u kon zelf nog een nacht veilig in uw eigen huis verblijven –, doet

afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u beschreven relaas alsook aan uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Daarenboven legde u vage en inconsistente verklaringen af omtrent de persoon waarbij u verbleef in Mogadishu. Zo zei u in het begin van het interview dat u verbleef bij een dichte neef van uw vader (NPO, p.6). Wat later verklaarde u dan weer dat A. een verre neef van uw vader is (NPO, p. 20). Volledigheidshalve dient nog opgemerkt dat u bij de DVZ verklaarde dat het om een ver familielid ging (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Wanneer u dan werd gevraagd om uit te leggen hoe hij precies familie van u is, zei u dat het iemand van dezelfde subclan is en hij eigenlijk geen familie is (ibid.). Er dient opgemerkt dat uw verklaringen omtrent een belangrijk persoon binnen uw vluchtverhaal weinig consistent zijn. Verder wist u niet wat de naam van zijn echtgenote of zijn beroep waren (ibid.). Gevraagd hoe u hem dan kent, zei u dat hij belde toen uw grootmoeder ziek was en hij eens op bezoek naar Afgooye is gekomen (NPO, p.20-21). Wanneer u dan gevraagd werd hoe uw grootmoeder en A. elkaar kenden, herhaalde u dat hij eens op bezoek in Afgooye is gekomen. Gewezen op het feit dat dit geen antwoord op de vraag is en gevraagd naar de relatie tussen A. en uw grootmoeder, zei u dat hij van dezelfde subclan was en hij ook uw vader kende. Gevraagd hoe hij uw vader dan kende, zei u dit niet te weten (NPO, p.21). De vaststelling dat u inconsistente en vage verklaringen aflegde over de persoon waarbij u bent gaan onderduiken en die u hielp te vertrekken doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u beschreven relaas.

Ook dient opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent wat er na uw vertrek met uw gezin gebeurde. Zo zei u bij de DVZ dat u uw vrouw en de kinderen van uw zus naar de familie van uw vrouw bracht en u hierna naar Mogadishu vluchtte (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Op het CGVS rept u hier echter met geen woord over. Wanneer u dan gevraagd werd wat er met uw vrouw en de kinderen van uw zus gebeurde na uw vertrek, antwoordde u dat ze thuis verbleven (NPO, p.28). Geconfronteerd met uw verklaring op de DVZ, zei u dat dit inderdaad klopt en u ze bij de familie van uw echtgenote hebt afgezet toen u vertrok (ibid.). De vaststelling dat u uw antwoord aanpast wanneer u wordt gewezen op tegenstrijdigheden alsook dat u hierover tegenstrijdig was doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

Uit al het voorgaande blijkt dat u uw persoonlijke problemen met Al-Shabaab niet aannemelijk maakt.

Wat betreft het incident waarbij uw velden werden afgenomen en u in de borst werd gestoken dient opgemerkt dat u bij de DVZ d.d. 31.01.2022 een compleet andere versie van de feiten vertelde. Daar zei u namelijk dat u zeven jaar geleden – met andere woorden in 2015 – dieren die 's nachts op uw veld waren gekomen aan het weggagen was toen de eigenaar van die dieren u in de borst stak. U moest stoppen met dat veld te bewerken en verhuurde het aan anderen, waarna u geen verdere problemen meer had met deze persoon (zie vragenlijst CGVS, 7b). Op het CGVS verklaart u dan weer dat in 2017 enkele onbekende mannen naar uw veld kwamen toen u aan het werken was om het in eerste instantie te kopen en daarna af te nemen, waarop een discussie uitbrak tijdens de welke u gestoken werd met een mes.

Dat u op het CGVS een totaal andere versie van de feiten vertelt doet dan ook concluderen dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt dat u hier zelf geen persoonlijke vrees bij terugkeer aan koppelt (NPO, p.14). U maakt dus niet aannemelijk problemen te hebben gekend en te zullen kennen bij terugkeer omwille van een grondconflict.

De door u neergelegde documenten zijn niet van dien aard de geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Aangaande de foto's die u voorlegde om aan te tonen dat u van Afgooye bent dient opgemerkt dat uw herkomst in deze beslissing niet meteen ter discussie staat. Wat betreft het medisch attest dient opgemerkt dat er op basis hiervan op geen enkele manier kan worden vastgesteld wanneer en in welke omstandigheden u de verwondingen beschreven in het attest hebt opgelopen. De bewijswaarde hiervan is dan ook zeer relatief.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS/UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op

https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft.

Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met

betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20).

De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent).

Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontplofte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofdte mate verhogen dat er moet

aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Somalië. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in.

Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een manifeste appreciatiefout en een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Artikelen 17 en 27 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker is van oordeel dat zijn verklaringen wel degelijk geloofwaardig zijn.

Zo stelt verzoeker dat hij wel degelijk veel informatie heeft verschaft over zijn familieleden.

Voorts merkt verzoeker op dat er onvoldoende rekening werd gehouden met zijn profiel, dat van een ongeschoolde jongeman in een rurale omgeving.

Verzoeker volhardt dat de verklaringen die hij gedurende zijn persoonlijk onderhoud afgelegd heeft, correct en volledig zijn. Verzoeker stelt dat hij kort en bondig moest zijn bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verder hekelt verzoeker de omstandigheden waarin het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken plaatsvond, temeer dit zonder advocaat was en verzoeker net een lange, traumatische reis achter de rug had.

Naast het trauma en de vermoeidheid was verzoeker erg gestrest tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Verzoeker legde trouwens, tijdens het laatste onderhoud met zijn raadsman, uit dat hij niet verwachtte dat het persoonlijk onderhoud zo moeilijk zou worden, geestelijk en lichamelijk.

Bovendien heeft verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud vermeld dat hij niet alles heeft kunnen vermelden tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Verzoeker wenst te bevestigen dat de gebeurtenissen inzake Al-Shabaab zich hebben afgespeeld zoals hij ze heeft beschreven. Verzoeker benadrukt dat hij khat vervoerde en dat dit leidde tot verzoekers vlucht uit Somalië. Dat verzoeker niet weet of N.B. ook bedreigingen van Al-Shabaab heeft ontvangen, is een detail dat voor de beoordeling van verzoekers vrees niet van belang is.

De bestreden beslissing heeft geen rekening gehouden met het subjectieve element van angst en heeft dit element niet beoordeeld. Het is duidelijk dat verzoekers persoonlijke geschiedenis een grote rol speelt bij de beoordeling van die angst.

Op een meer objectief niveau is die angst bovendien gegrond en houdt zij rechtstreeks verband met de algemene context in Somalië, een context die door de bestreden beslissing niet uitdrukkelijk in twijfel wordt getrokken. In het onderhavige geval stelt de bestreden beslissing zich tevreden met het op volstrekt subjectieve wijze in twijfel trekken van verzoekers verklaringen, zonder de inhoud van verzoekers verklaringen echt te bekritisieren.

Uiteindelijk formuleerde de bestreden beslissing dus geen grief of ernstige inconsistentie met betrekking tot de ondervonden problemen van verzoeker met 11 Al-Shabaab strijders.

Voorts is verzoeker van mening dat hem het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

Tevens dient artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet te worden toegepast.

In ondergeschikte orde meent verzoeker in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming.

Dienaangaande verwijst verzoeker vooreerst naar zijn problematiek met Al-Shabaab.

Vervolgens wijst verzoeker op de preciaire veiligheidssituatie in Somalië aan de hand van landeninformatie, hetgeen noopt tot de subsidiaire bescherming.

Inventaris van de bronnen ter ondersteuning van het verzoekschrift:

- EASO « Country of Origin Information Report Somalia Security situation », december 2017 (beschikbaar op <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/publications/coisomalia-dec2017lr.pdf>) ;

- EASO « Country of Origin Information Report Somalia Security situation », February 2023 (beschikbaar op : https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf);

- COI focus, "Somalië Overzicht veiligheidsincidenten", 21.12.2023, beschikbaar op : https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie._overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf ;

- COI focus, "SOMALIË - Veiligheidssituatie in Mogadishu", 23.10.2023, beschikbaar op : https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie._veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf ;

- UK Home Office, "Country Policy and Information Note Somalia (South and Central): Security and humanitarian situation", November 2020 (beschikbaar op https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/933801/Somalia-Sec_Hmtn_Sitn_-_CPIN_-_v5.0e.pdf) ;

- Amnesty International, "Somalia – 2019", (beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/document/2028288.html>) ;

- HRW, "World Report 2020 – Somalia", 14.01.2020 (beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/document/2022682.html>) ;

- USDOS, "Country Report on Human Rights Practices 2019 – Somalia", 11.03.2020 (beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/document/2026344.html>) ;

- UN Security Council, "Situation in Somalia, Report of the Secretary-General", 13.08.2020, S/2020/798 (beschikbaar op : <https://www.ecoi.net/en/document/2036555.html>);

- Radio France international, "Somalia: At Least Five Killed in Shabaab Raid On Mogadishu Hotel", 01.02.2021 (beschikbaar op : <https://allafrica.com/stories/202102010583.html>) ;

- GardaWorld, "Somalia: IED blast reported in Mogadishu's Abdi Aziz district", 28.11.2020 (beschikbaar op <https://www.garda.com/fr/crisis24/alertes-desecurite/404671/somalia-ied-blast-reported-in-mogadishus-abdi-aziz-district-november-28>) ; 33

- Garda World, "Somalia: Emerging reports of explosion in Mogadishu", 28.11.2020 (beschikbaar op <https://www.garda.com/fr/crisis24/alertes-de-securite/404371/somaliaemerging-reports-of-explosion-in-mogadishu-november-27>) ;
- Critical Threats, "Gulf of Aden Security Review", 20.11.2020 (beschikbaar op <https://www.criticalthreats.org/briefs/gulf-of-aden-security-review>) ;
- Al Arabiya, "Five killed in Mogadishu restaurant suicide attack, say Somali police", 17.11.2020 (beschikbaar op <https://english.alarabiya.net/en/News/middleeast/2020/11/17/Five-killed-in-Mogadishu-restaurant-suicide-attack-say-Somalipolice>) ;
- VoAfrrique, « Trois morts dans un attentat suicide à Mogadiscio » , 09.09.2020 (beschikbaar op <https://www.voaafrique.com/a/trois-tu%C3%A9s-dans-un-attentatsuicide-dans-un-restaurant-de-mogadiscio/5577031.html>) ;
- Al-Jazeera, "Several killed in suicide bombing outside mosque in Somalia", 11.09.2020, (beschikbaar op <https://www.aljazeera.com/news/2020/09/11/several-killed-in-suicidebombing-outside-mosque-in-somalia/>) ;
- BBC, "Mogadishu attack: Somali troops end deadly siege at Elite Hotel", 17.08.2020 (beschikbaar op <https://www.bbc.com/news/world-africa-53798834>) ;
- AfricaNews, "Somalie: 2 morts dans un attentat", 03.08.2020 (beschikbaar op <https://fr.africanews.com/2020/08/03/somalie-2-morts-dans-un-attentat/>) ;
- Crisis Group, "Tracking Conflict Worldwide", July 2020 (beschikbaar op https://www.crisisgroup.org/crisiswatch/database?location%5B%5D=12&date_range=custom&from_month=07&from_year=2020&to_month=07&to_year=2020) ;
- Libération, « Mogadiscio frappé par un nouvel attentat aveugle » 29.12.2019 (beschikbaar op https://www.liberation.fr/planete/2019/12/29/mogadiscio-frappe-par-un-nouvel-attentat-aveugle_1771302) ;
- UK Home Office, "Country Policy and Information Note Somalia (South and Central): Security and humanitarian situation", November 2020, pp. 53-54 (beschikbaar op https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/933801/Somalia-Sec_Hmtn_Sitn_-_CPIN_-_v5.0e.pdf).
- AOA, "Somalia: Two attacks leave at least 20 dead and 19 injured in Somalia's Lower Shabelle region", 29 juli 2022, <https://reliefweb.int/report/somalia/two-attacks-leave-at-least-20-dead-and-19-injured-somalia-s-lowershabelle-region-27-july>.
- REUTERS, « Car bombs at busy Somalia market intersection killed at least 100, president says », 31 oktober 2022, <https://www.reuters.com/world/africa/somaliapresident-least-100-people-killed-car-bombs-2022-10-30/>
- North Africa Post, "Somalia: scores killed in al-Shabab bomb attack on Mogadishu mayor's office", 23 januari 2023, <https://northafricapost.com/64614-somalia-scores-killed-in-al-shabab-bomb-attack-on-mogadishu-mayors-office.html>
- REUTERS, « Somalia's al Shabaab attacks base in town it had lost, kills seven », 20 januari 2023, <https://www.reuters.com/world/africa/somalias-al-shabaab-attacks-base-town-it-recently-lost-kills-least-five-2023-01-20/>
- OCHA, "Somalia: The Cost of Inaction", juli 2022, <https://reliefweb.int/report/somalia/somalia-cost-inactionjuly-2022>."

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden vervolging van verzoeker daar hij geen zicht biedt op zijn familiaal netwerk in Somalië (i), zijn verklaringen rondom het vervoeren van khat niet aannemelijk zijn (ii), zijn vooropgestelde chronologie inconsistent is (iii), zijn verklaringen inzake de interactie met Al-Shabaab niet overtuigen (iv), het onduidelijk is hoe Al-Shabaab verzoekers activiteiten te weten kwam (v), het niet aannemelijk is dat Al-Shabaab niets ondernam na verzoekers afwezigheid (vi), verzoeker gebrekkige verklaringen aflegde omtrent de persoon waarbij hij verbleef in Mogadishu (vii) en verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent de gebeurtenissen na zijn vertrek (viii). Nog wordt door de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat verzoeker uiterst tegenstrijdige verklaringen aflegde inzake een vermeend grondconflict (ix).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door het aanhalen van vergoelijkningen en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

Zo merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoeker geen volledig zicht gaf over zijn familiale situatie:

“Vooreerst dient opgemerkt dat u vage verklaringen aflegde over de vluchtredenen en actuele situatie van uw ouders en zus. Wanneer u werd gevraagd waar in Jemen uw vader verblijft, zei u dat hij in 2009 naar uw grootmoeder belde, hij toen in Aden verbleef, en dit de laatste keer was dat u iets van hem hebt vernomen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 18.04.2024 (verder NPO), p. 7). Gevraagd waarom uw vader Somalië heeft verlaten, zei u dit niet te weten omdat u toen jong was (ibid.). Gevraagd wat uw grootmoeder u hierover zei, antwoordde u kortweg dat ze vertelde dat hij is weggegaan en haar belde vanuit Jemen (ibid.). Wanneer u dan gevraagd werd of ze iets heeft verteld over zijn vluchtredenen, zei u van niet (ibid.). Dat u zo weinig weet over de reden van vertrek van uw vader en u hier schijnbaar weinig interesse in toonde is opvallend te noemen. Verder verklaarde u ook niet te weten wat het beroep van uw vader in Somalië was (NPO, p.10). Dat u basisinformatie zoals deze niet kent doet de wenkbrauwen fronsen.

Ook over uw moeder kon u weinig kwijt. Gevraagd waar zij zich bevindt, antwoordde u Kenia (ibid.). Wanneer u dan werd gevraagd wanneer zij vertrokken is, zei u dit niet te weten omdat u heel jong was. Ook kon u niet zeggen waarom uw moeder Somalië heeft verlaten (ibid.). Gevraagd of u het dan nooit gevraagd hebt, zei u opnieuw van niet. Gevraagd waarom, zei u dat u werd grootgebracht door uw grootmoeder en u niets van haar herinnert.

Wanneer u dan gevraagd werd of u contact hebt met uw moeder, zei u geen informatie te hebben (ibid.). De desinteresse in de vluchtredenen en huidige situatie van uw ouders is erg opvallend.

Daarenboven kon u weinig vertellen over de situatie van uw zus. Gevraagd of u nog contact met haar hebt gehad na haar vertrek in 2016, antwoordde u dat het niet geweten is of zij nog leeft of dood is (NPO, p.8). Gevraagd waarom zij is vertrokken, antwoordde u dat uw grootmoeder u zei dat uw zus is vertrokken met de persoon met wie ze een relatie had, maar ze dat niet heeft gezegd tegen uw grootmoeder (ibid.). U voegde nog toe dat ze in 2016 vanuit Soedan naar uw grootmoeder belde en daarvoor vermist was (ibid.). U hebt sindsdien niets meer van haar gehoord. Wanneer u dan werd gevraagd waarom ze haar twee kinderen achterliet, zei u dit niet te weten. Gevraagd naar de vader van haar twee kinderen, zei u niet te weten waar hij is en verklaart u zelf mee te zijn opgegroeid met de kinderen van uw zus (ibid.). Er dient opgemerkt dat u verklaarde te zijn geboren in 1994 en u dus 22 jaar was toen uw zus vertrok in 2016. Dat u uw jonge leeftijd als verschuiving gebruikt voor het feit dat u zo weinig weet over de situatie van uw zus doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw familiesituatie. Bovendien dient opgemerkt dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde dat uw zus Somalië in 2016 verliet en u tot nu toe geen nieuws over haar hebt vernomen (zie verklaring DVZ, vraag 17). Dat u dan op het CGVS verklaart dat ze in 2016 vanuit Soedan belde doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij wel degelijk voldoende informatie gaf, dit gelet op zijn profiel van een ongeschoolde jongeman in een rurale context. De Raad wijst er echter op dat ook van een persoon met beperkte scholing redelijkerwijze wordt verwacht dat hij kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn regio van herkomst, identiteit en relaas. De Raad benadrukt hierbij dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of dat verzoeker niet in staat zou zijn om de relevante elementen van zijn verzoek om internationale bescherming op een gedetailleerde, correcte en coherente wijze toe te lichten. Evenmin verklaart verzoekers rurale achtergrond waarom hij zulke gebrekkige verklaringen aflegde met betrekking tot zijn eigen familieleden. Verzoekers verweer is op dit punt dan ook niet dienstig.

Vervolgens overweegt de bestreden beslissing terecht dat verzoekers overige verklaringen met betrekking tot Al-Shabaab niet geloofwaardig zijn:

“Zo kunnen er vraagtekens geplaatst worden bij uw verklaringen omtrent het vervoeren van de khat. Het is ten eerste opvallend dat N.B. u uit het niets aanspreekt op de markt en vraagt om khat, een illegaal middel, te vervoeren (NPO, p.15). Gevraagd of jullie ervoor al eens hadden gesproken, zei u van niet (ibid.). Wanneer u gevraagd werd hoe dat gesprek dan ging aangezien jullie elkaar nog nooit hadden gesproken, zei u dat khat vaak vervoerd wordt met de motorfiets en hij het gewoon vroeg. Dat hij u zonder enig voorgaand gesprek meteen aanspreekt en vraagt om iets illegaals te doen is opmerkelijk. Nog opmerkelijker is het feit dat u akkoord ging om hem samen met de khat te vervoeren en u hiervoor de gewone prijs van 2,5 dollar vroeg (ibid.). Gevraagd waarom u niet meer geld vroeg, aangezien u toch een risico nam, zei u dat u gewoon uw werk deed en hem had gezegd het enkel te doen als hij zelf meekwam en de khat droeg (ibid.). Wat er ook van zij, het blijft opmerkelijk dat u zomaar akkoord ging een persoon met illegale middelen te vervoeren en u hier dan de gewone prijs voor vroeg. Bovendien had u bij de DVZ een nogal andere versie. Daar zei u dat u

een motorfiets had, u hiermee khat vervoerde, u dit naar een man bracht en u hierna werd opgebeld door Al-Shabaab met de vraag of u khat bracht naar die persoon (vragenlijst CGVS, vraag 5). Geconfronteerd met het feit dat u op het CGVS verklaarde dat het eenmalig was en de man achterop zat met de khat, terwijl u bij de DVZ liet uitschijnen dat u het vaker deed en u enkel verklaarde khat te vervoeren naar een persoon, maar u niet hebt gezegd dat een man achterop bij u op de motorfiets zat, zei u dat de persoon op de DVZ gehaast was, niet op u heeft gewacht en het misschien verkeerd heeft opgeschreven (NPO, p.28). Dit kan niet worden geaccepteerd als uitleg. U werd immers aan het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd of alle informatie die u gegeven had op de DVZ opnieuw werd voorgelezen en of dit klopte. U stemde bij beide vragen in (NPO, p.3). Dat u vervolgens, nadat u werd gewezen op inconsistenties in uw verschillende verklaringen, simpelweg verklaarde dat de persoon op de DVZ het verkeerd heeft opgeschreven, kan dan ook niet worden aanvaard.

Voorts waren uw verklaringen omtrent de chronologie van de feiten weinig consistent. Zo verklaarde u eerst dat N.B. u eind mei 2021 aansprak om de khat te vervoeren (NPO, p.14). Wat later vertelde u dat een vrouw u hierna op de markt aansprak en ook vroeg om khat te vervoeren (NPO, p.15). Gevraagd wanneer dit dan was, zei u tweemaal dat dit in de vierde maand plaatsvond (ibid.).

Gevraagd hoelang dit gebeurde nadat u N.B. had vervoerd, antwoordde u een week (ibid.). Dat u aan de ene kant verklaart dat N.B. u op eind mei aansprak en aan de andere kant verklaart dat een vrouw u een week later aansprak en dit dan in april was, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u beschreven relaas.

Ook uw verklaringen omtrent uw conversatie met Al-Shabaab en uw beweegredenen om niet naar de afspraak te gaan konden niet overtuigen. Zo vertelde u dat Al-Shabaab u opbelde, ze uw naam zeiden en toevoegden dat ze wisten dat u met de motorfiets werkte en te weten zijn gekomen dat u khat hebt vervoerd (NPO, p.16). U antwoordde hierop door te vragen wat het probleem hiermee was. Ook zei u dat u er niets mee te maken heeft aangezien de man zelf de khat droeg (ibid.). Hierop zeiden de Al-Shabaab-leden dat ze u morgen in het dorp Toratorow verwachtten (ibid.). Gevraagd wat er hierna in uw hoofd omging, antwoordde u dat u bezorgd was en schrik had (NPO, p.17). Wanneer u dan werd gevraagd of u toen al van plan was om de volgende dag niet naar Toratorow te gaan, zei u te twifelen, maar besloot u te weigeren toen ze u de volgende dag opnieuw belden (ibid.). Gevraagd waarom, zei u dat u zou gerekruteerd worden als u zou gaan (ibid.). Opmerkelijk genoeg is dit niet iets wat Al-Shabaab zelf zei, u vermoedde het gewoon (ibid.). Wanneer u dan gevraagd werd waarom ze u zouden willen rekruteren, antwoordde u niet op de vraag. Wanneer de vraag herhaald werd, verwees u naar een jongen die soldaten had vervoerd en opgebeld werd door Al-Shabaab. Hij werd gevraagd langs te komen en twee à drie weken later belde hij naar zijn familie en zei hij te zijn aangesloten bij Al-Shabaab (NPO, p.17 en NPO, p.18). Gevraagd of die jongen vrijwillig of gedwongen bij Al-Shabaab is gegaan, antwoordde u dat hij net zoals u gebeld werd en u daarom schrik had (NPO, p.18). Wanneer de vraag nog maar eens gesteld werd, zei u opnieuw dat u had gehoord dat ze net zoals bij u hadden gebeld (ibid.). Geconfronteerd met het feit dat het toch ook kan dat die jongen naar Al-Shabaab is gegaan en hij overtuigd geraakt is om hen te vervoegen zonder dwang, antwoordde u dat het natuurlijk zo is en ze geen wapens geven onder dwang, maar mensen overtuigen en vertellen dat ze het paradijs zouden krijgen (NPO, p.19). Gevraagd of er dus geweigerd kon worden, zei u van niet en voegde u toe dat u zou worden gedood mocht u dat doen (ibid.). Gevraagd of het dan toch gedwongen rekrutering is, zei u van wel (ibid.). Wanneer u dan om een voorbeeld werd gevraagd van iemand die heeft geweigerd en werd gedood, vertelde u over één van de ouderlingen in Afgooye die een grondconflict had en werd gedood door Al-Shabaab nadat hij werd opgebeld door hen (ibid.). Geconfronteerd met het feit dat dit geen gelijkaardige situatie is, antwoordde u dat dit inderdaad zo is, maar dat u hem als voorbeeld nam (ibid.). Het is zeer opmerkelijk dat u ervan overtuigd bent dat u onder dwang zou worden gerekruteerd én dit de reden was waarom u niet naar de afspraak met Al-Shabaab ging, zonder dat Al-Shabaab ooit liet uitschijnen u te willen rekruteren, en u dit dan niet kan staven met enig concreet en gedetailleerd element of een toepasselijk voorbeeld. Dit belet dat uw beweringen als vaststaand worden beschouwd.

Verder is het onduidelijk hoe Al-Shabaab te weten is gekomen dat u de khat hebt vervoerd. Hiernaar gevraagd, antwoordde u kortweg dit ook niet te weten (NPO, p.18). Ook opvallend is dat u niet weet of N.B. – de man die aan de basis ligt van uw problemen – zelf ook in de problemen is gekomen. Gevraagd of u zich hierover hebt geïnformeerd, zei u van niet omdat u de man niet kende en u niets met hem te maken had (ibid.). Het is zeer vreemd te noemen dat u schijnbaar niets eens de moeite hebt genomen een poging te wagen om u te vergewissen van het lot van N.B.. Van een verzoeker om internationale bescherming kan worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en situatie in land van herkomst. Dat u naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor uw voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Voorts is het zeer opmerkelijk dat Al-Shabaab niets meer ondernomen heeft nadat u niet bent komen opdagen in Toratorow. Zo verklaarde u dat Al-Shabaab u om twee uur 's middags verwachtte. Die

voormiddag belden ze dan om te zien of u onderweg was (NPO, p.17). U zei hen dat u niet ging komen (ibid.). Zo'n tien minuten later belden ze opnieuw en lieten ze vastberaden weten dat ze u zouden vermoorden (NPO, p.18). U ging die nacht slapen en vertrok de volgende ochtend (ibid.). Gevraagd of er na uw vertrek nog iets is gebeurd, zei u van niet (NPO, p.21). Gevraagd of uw echtgenote hierover werd aangesproken, zei u van niet (ibid.). Gevraagd of u nog gebeld bent geweest door Al-Shabaab, zei u opnieuw dat dit niet gebeurd is (ibid.). De vaststelling dat Al-Shabaab u vastberaden meedeelt dat ze u zullen doden om dan niets meer te ondernemen – u kon zelf nog een nacht veilig in uw eigen huis verblijven –, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u beschreven relaas alsook aan uw ingeroepen vrees voor vervolging.”

Aangaande het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelt verzoeker dat hij bondig diende te zijn, dit terwijl het interview plaatsvond in slechte omstandigheden en zonder bijstand van een advocaat.

De Raad stelt vast dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem verwacht wordt dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielprocedure. Verzoeker weerlegt bovendien geenszins de motivering van de bestreden beslissing omtrent de vastgestelde tegenstrijdigheden door louter hypothetisch ter verwijzen naar de slechte omstandigheden tijdens het interview bij aanvang van de procedure. Zelfs al valt niet uit te sluiten dat niet elk gehoor in optimale omstandigheden plaatsvindt, dan nog dient verzoeker *in concreto* aan te tonen dat wat in de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd opgenomen niet overeenstemt met wat hij heeft verklaard, *quod non in casu*. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers verklaringen hem werden voorgelezen in het Somalisch en dat hij vervolgens ondertekende, waardoor hij zich akkoord verklaarde met de inhoud ervan (vragenlijst CGVS, stuk 7). Verzoeker toont daarnaast niet aan hoe de bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen gehad hebben op zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Waar verzoeker verwijst naar trauma en vermoeidheid omwille van de reis die verzoeker maakte, merkt de Raad op dat verzoeker heeft gezegd dat hij met een paspoort met een Turks visum uit Somalië is vertrokken (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 10), zodat verzoekers verklaringen op dit punt moeten worden gerelativeerd, te meer verzoeker zich louter beperkt tot verklaringen over zijn reisweg, terwijl is komen vast te staan dat zijn loutere verklaringen geen geloofwaardige basis vormen.

Voor het overige stelt verzoeker dat de bestreden beslissing zich op subjectieve wijze toespitst op bijkomstigheden. De Raad is echter van oordeel dat de omstandige en uitgebreide motivering van de bestreden beslissing pertinent en correct is, en zich geenszins toespitst op loutere bijkomstigheden doch terecht kernelementen van verzoekers relaas als ongeloofwaardig beoordeeld.

Waar verzoeker op algemene wijze kritiek uit op de bestreden beslissing en stelt dat er een te subjectieve beoordeling werd gemaakt, toont hij met zijn algemene kritiek in het verzoekschrift niet aan dat de commissaris-generaal zijn appreciatiebevoegdheid zou hebben overschreden, noch dat er sprake is van enige vooringenomenheid in zijn hoofde.

De Raad merkt nog op dat verzoeker de motieven aangaande de persoon bij wie hij verbleef in Mogadishu en de gebeurtenissen na zijn vertrek ongemoeid laat. Evenmin biedt verzoeker enig verweer omtrent de vaststellingen van de bestreden beslissing aangaande het door verzoeker aangehaalde grondconflict. Bijgevolg blijven deze pertinente motieven onverminderd gehandhaafd.

Verzoeker moet de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen, zodat hij zich niet dienstig kan beroepen op voormeld artikel. Immers, de commissaris-generaal heeft verzoekers voorgehouden vervolging, zijn beweerde ondergane ernstige schade of de ingeroepen bedreigingen terecht als ongeloofwaardig van de hand gewezen, waardoor er *in casu* geen sprake is van een omkering van de bewijslast.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Verzoeker toont niet aan

dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) of b), van de Vreemdelingenwet.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, wijst de Raad op het volgende dat steun vindt in de bestreden beslissing en de daarin vermelde landeninformatie en richtlijnen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “*conflict-affected areas*” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming, omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de “*EUAA Country Guidance: Somalia*” van augustus 2023 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de “*EUAA Country Guidance: Somalia*” wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten.

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering Al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen Al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen Al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar Al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, Al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Verzoeker is afkomstig uit Afgooye in het gelijknamige district in de provincie Lower Shabelle.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de bijgebrachte en geciteerde landeninformatie blijkt dat de situatie van willekeurig geweld in de regio Afgoye in de provincie Lower Shabelle niet dermate hoog is dat dit een reëel risico op ernstige schade impliceert in toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. De Raad merkt op dat zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, er in Somalië geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het

willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Somalië, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de “*Country Guidance Somalia*” van augustus 2023.

Verzoeker kan zich niet beroepen op deze uitzonderlijke situatie. Verzoeker beroept zich verder niet op een persoonlijk element dat het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhoogt dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP